

19. Aarg. Nr. 24.

Rédigeret af C. M. CHRISTENSEN.

16. November 1919.

Togulykken ved Vigerslev.

Det var en forfærdelig Katastrophe, der Lørdag Aften d. 1. November indtraf ved Vigerslev, og det kan ved med Rette siges, at dyb Sorg har grebet alle, der tjener vor Elat.

40 Mennesker mistede Livet og blandt disse to brave Kammerater, der fandt Døden paa deres Post, fordi en skæbnesvanger Fejl blev begaaet.

Det første Indtryk man fik af Katastrofens Aarsag — og det har vel holdt sig siden — var dette, at en Tjenestemand af Interesse og Iver for at fremme Toggangen i Distraction foretog en Handling, hvorved han førte to Tog ind paa samme Blokinterval.

Det er menneskeligt at fejle; men det er jo saaledes, at i Jernbanedriften kan Fejl faa et skæbnesvangert Omfang, hvorfor enhver Handling, der kan have Indflydelse paa Togene og disses Sikkerhed, bør være vel overvejet.

Vi skal i det følgende i store Træk skildre Begivenhedernes Gang:

Det var jo Skiftedag, og paa Grund af den stærke Trafik var Tog 168, der ordinært skal passere Vigerslev Krydsningsstation Kl. 8,35 Em., en Del forsinket, og Tog 44 var i Anledning af Skiftedagen dubleret, idet der løb en 1. Afdeling af dette Tog, Tog 8064, som ordinært skulde passere Vigerslev Kl. 8,56 Em.

Lidt før Vigerslev blev Tog 168 standset med Nødbremser, et Barn var faldet ud af

en Kupédør, og Toget standsede lige udenfor Signalmasten.

Toget kørte tilbage for at optage Barnet og to Togbeljente gik langs Banelinien, medtægende den ene Slulygte til Brug ved Eftersøgningen af Barnet, som blev fundet og bragt hen til Toget.

Samtidig holdt der ved Vigerslev et fra Godsbanegaarden afsendt Særtog med Sprøjtemateriel, der skulde til Køge i Anledning af en stor Brand.

Den paa Krydsningsstationen vagthavende Overportør Hansen vilde nu fremme dette Togs Passage over Vestbanens Togvej, medens Tog 168 kørte tilbage, hvorfor han tog Gennemkørselssignalet for Tog 168 tilbage, skar Plomben og vilde ad kunstig Vej udløse Skinnekontakten for at sætte Togvej for Brandtoget, men ved denne Manipulation begaar han det skæbnesvangre Fejlgreb at tage Blokkappen og bevæge Induktoren, hvorved den bagved liggende Blokpost ved Brøndby-øster løses.

Blokposten giver derefter Signal for Tog 8064, og dette løber ind i det Blokmellemrum, hvor Tog 168 endnu befinder sig.

Imidlertid havde Overportør Hansen sat Signal for Sprøjte-toget og først derefter blev han opmærksom paa den af ham begaaede Fejl; han telefonerer til Blokken om at standse Tog 8064, men dette er ved at køre forbi; han løber derefter ud til Lokomotivføreren for Tog 168 og faar ham til at sætte i Gang, og videre løber han mod Tog 8064 for at

standse dette med rødt Lys, men det var for sent.

Tog 8064 indhentede Tog 168 paa den høje Dæmning ca. 300 Meter vest for Vigerslev, et Stykke før det Sted, hvor Harrestrup Aa løber under Banen.

Ved Sammenstødet knustes de 5 bageste 2-akslede Vogne i Tog 168 og væltede ned af Skraaningen, P-Maskinen for Tog 8064 løb af Spor og væltede ned af Skraaningen, trækende en 2-akslet Postvogn, en 4-akslet Pak-

Aarsagen til Ulykken var den i Vigerslev Krydsningsstation begaaede fejlagtige Løsning af Blokken i Brøndbyøster, og Overportør Hansen har ogsaa aabent erkendt sin Skyld; men han har paa den anden Side af yderste Evne stræbt at hindre Ulykken, da han bemærkede sin Fejl.

Spørgsmaalet bliver derefter: Har Dækningen af Tog 168 været tilstrækkelig betryggende og har man fra Tog 8064s Maskine holdt vagtsom Udkig?

Lokomotivet set fra Siden med Dele af Vogne fra Tog 168 under Maskine og Tender og den forreste Truckpersonvogn fra Tog 8064 liggende ovenpaa. — De tre forreste Kupeer i denne var fuldstændig knust.

vogn og en 4-akslet 2. Kl.s Kupévogn med sig. Halvvejs nede af den ca. 8 Meter høje Dæmning blev Maskine og Tænder liggende med Hjulene i Vejret, knusende de bageste Vogne i Tog 168. De to forreste Vogne i Tog 8064 knustes fuldstændig og den efterfølgende Truckkupévogn løb ud over Dæmningen og faldt ned paa Lokomotivet, de 3 forreste Kupeer i denne knustes fuldstændig.

Angaaende det første Spørgsmaal er det jo oplyst, at der ingen egentlig Dækning af Tog 168 har fundet Sted. Personalet ved Tog 168 er vel gaaet ud fra, at der var Dækning nok af Blokken, hvad der vel ogsaa burde være — men Ulykken havde vel været undgaaet, om en Mand var sendt tilbage til Dækning.

Og dette sidste Spørgsmaal har i meget høj Grad interesseret, der har bl. a. i Pres-

sen af højtstaaende Embedsmænd været fremsat Gisning om, at Høgholt ikke vilde kunde have holdt for Stopsignalet i Vigerslev. — Disse Udtalelser er falden alle Lokomotivmænd for Brystet, og det er ganske klart, efter hvad der er oplyst under Auditørførehørene, at saadanne Udtalelser absolut ikke burde have fundet Vej til Offentligheden, saa meget mere, som det gamle Ord om Tavshed, medens Retten sidder, ogsaa burde have været gældende her.

„Stop“ ikke har været nødvendig og Høgholt har sandsynligvis, idet han har passeret Blokken eller umiddelbart derefter, spærret af for Dampen og ladet Toget løbe ned mod Vigerslev ved sin egen Kraft, idet han har bemærket Stopsignalet dér.

Han har derefter, for at være sikker paa at holde, i god Tid taget Farten af sit Tog ved at bremse og har i Nærheden af Ulykkestedet sat den store Ejektor til, antagelig fordi han ellers vilde have holdt for tidlig.

Lokomotivet set for fra.

Og navnlig i dette Tilfælde, hvor begge de paa Lokomotivet tjenstgørende Lokomotivmænd dræbtes.

Efter alt at dømme har Tog 8064s Hastighed i Sammenstødsøjeblikket været ca. 25 à 30 km.

Vi skal saa vidt det er gør ligt efter de paa Ulykkesdagen foreliggende Forhold og efter hvad man har konstateret ved Undersøgelserne, anstille nogle Betragtninger:

Signalet paa Brøndbyøster Blok maa have været sat saa tidligt, saa at Bremsning for

Tog 8064 bestod af 11 Vogne med en Vægt af 37,2 Vgl. Den samlede Togvægt var saaledes ialt ca. 500 t.

Lokomotivfyrbøder Nielsen har formentlig og efter Udtalelser, fremsat af ham inden han døde, været beskæftiget med at rage i Fyret for at faa Ilden rigtig brændt ud, eller for at lægge Reservefyre. Han har sikkert ikke paa det Tidspunkt kunnet se ret meget, blændet som han har været af at se i Fyret.

Høgholt har sandsynligvis paa det givne Tidspunkt været alene om Udkigget. Vinden

var den Dag Østen, som den har været siden Ulykkesdagen, og Dampen fra Varmeledningen i Tog 168, saavel som Røgen og Dampen fra dettes Lokomotiv og fra Brandtogets Lokomotiv, er derfor baadet ud ad Strækningen mod Tog 8064 og har hindret Udsigten.

Lanterne paa Brandtogets Lokomotiv har ikke heller gjort det lettere at se de Stop-signaler, der er vist mod Toget — bl. a. af Togføreren —, idet disse sandsynligvis har bidraget til at blænde Personalet paa Tog 8064s Maskine.

Og er Signalerne vist paa en Tid, hvor det havde nogen Betydning?

Der er al Sandsynlighed for, at de har været vist for sent.

Dertil kommer, at Rejsende i Tog 168 maaske helt har dækket Slutsignalerne, saaledes at disse har været usynlige eller har brændt meget svagt, hvad ikke er saa ganske ualmindeligt.

Det er konstateret, at begge Vandstandsglas var itu og at Hanerne for det højre Glas var lukket og at Beskyttelsesglasset for dette manglede. Sandsynligheden taler da for, at højre Vandstandsglas er sprunget forinden Sammenstødet — men hvornaar? At Beskyttelsesglasset mangler er ret naturligt efter den Stilling Maskinen efter Sammenstødet indtog — med Bunden i Vejret —, det er blot mærkeligt, at ikke begge Beskyttelsesglas er faldet af.

Lokomotivfyrbøder Nielsen har overfor sine nærmeste udtalt sig om „Dampen, hvorfor de ikke kunde se“ og raabt: „Der holder et Tog“; men derefter ved han ikke mere — Sammenstødet er sket. — Har den Damp, han har omtalt, hidrørt fra et sprængt Vandstandsglas, som i sidste Øjeblik er lukket — eller har det været Damp og Røg fra de to foran værende Lokomotiver og Tog?

Det bliver desværre aldrig opklaret; men vi tør dristig paastaa, at hverken Lokomotivfører Høgholt eller Lokomotivfyrbøder Nielsen har nogen som helst Del eller Skyld i den sørgelige Ulykke, hvorfor de begge faldt som Ofre.

De har gjort deres Pligt til det sidste og er gaaet i Døden med Ære.

Lokomotivfører A. Høgholt.

* den 28. April 1875. † 1. November 1919.

Andreas Høgholt, der saaledes kun blev 44 Aar, kom til Banerne 16. August 1897 og ansattes som Lokomotivfyrbøder d. 1. Juni 1898 i Kjøbenhavn og forflyttedes 4. Januar 1899 til Nykjøbing F., hvor han forblev, indtil han d. 1. April 1910 forfremmedes til Fører med Station i Kjøbenhavn.

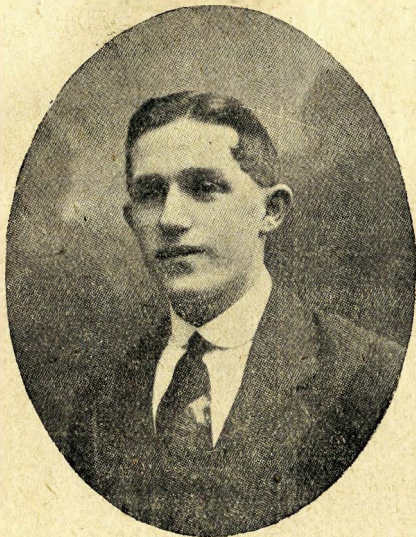
Da Ulykkesbudskabet spredtes blandt Jernbanemænd, og i Særdeleshed blandt Lokomotivmændene, troede man, at Tog 8064 havde passeret Blokken ved Brøndbyøster for „Stop“. Man spurgte: Hvem førte Tog 8064. Og da Svaret lød: Det var Høgholt, bøjede man Hovedet i Tavshed. Der var ingen af hans Kammerater, ingen som kendte Høgholt, der kunde tænke sig, at han skulde overse et Stopsignal. Da de nærmere Omstændigheder kom frem om Ulykkens Aarsag, forstod man bedre — man saa, at de Tanker man havde næret om Høgholt, at den Agtelse, det Omdømme han gennem Aarene havde erhvervet sig, var fuldt paa sin Plads, han havde ikke sviglet.

Vor forulykkede Kammerat var et prægtigt Menneske, altid ligevægtig, altid rolig og meget afholdt af alle, han kom i Berøring med, for sin noble Fremtræden. Som Loko-

motivfører var han i Besiddelse af de Egen-skaber, der udfordres for at fylde Stillingen helt og fuldt. Som Høgholt var paa Jernbanen, saaledes var han ogsaa i sit Hjem, han var den omsorgsfulde Ægtemand og Fader og Ulykken har derfor ramt hans Hustru og Børn som et knusende Slag. Vor hjerteligste Medfølelse med dem i den tunge Sorg.

Som Høgholt var i det daglige Liv, saaledes har han ogsaa været paa sin sidste Tur, paapasselig og pligtopfyldende til Døden hentedede ham.

Ære være hans Minde.

Lokomotivfyrbøder C. A. Nielsen.

* 23. April 1893. † 3. November 1919.

Carl Nielsen blev antaget ved Statsbanerne 16. Marts 1917 og ansat som Lokomotivfyrbøder d. 1. April 1918 med Station i Gedser, men kom allerede en Maaned efter til Kjøbenhavns Godsbanegaard.

Vor forulykkede Kammerat blev saaledes kun 26 Aar gammel, og efter alt hvad der foreligger om ham, var han, som Høgholt, en prægtig Kammerat, og der lyder kun Lovord om ham. Han fyldte den Plads, han var sat paa, paa ganske udmærket Maade.

Carl Nielsen var ugift, men boede sammen med sin Moder, og det var hans Glæde og Lykke, at han kunde forsørge hende, saaledes at hun paa sine gamle Dage kun-

de være fri for at skulde arbejde for fremmede.

Derfor ramte hans Død paa det smerteligste hans gamle Moder, som slet ikke kunde forstaa, at hendes kære, pligtopfyldende, brave Søn saa pludselig skulde rives bort fra hende.

Vor inderligste Medfølelse med hende i hendes store Sorg.

Carl Nielsen var en pligtopfyldende Lokomotivmand, en prægtig Kammerat og en kærlig Søn.

Og som Høgholt var han paa sin Plads til det sidste.

Ære være hans Minde.

Jordefærden.

Lokomotivfører Andreas Høgholt begravedes Fredag d. 7. November fra Kirkekirken paa Enghaveplads under umaadelig stor Deltagelse.

Kirken var fyldt til sidste Plads og udenfor stod Hundreder af Mennesker, som ikke kunde komme ind.

Kisten var dækket af et Væld af smukke Kranse og Blomster og vi saa signerede Kranse fra Kongen og Dronningen, Trafikministeriet, Generaldirektoratet, Remisearb. Fællesorg., Togpersonalet, Kh. II. og Ø., Kalundborg, Danske Privatbaners Lokomotivmands Forbund, Jernbaneforbundet, D. L. F.'s Hovedbestyrelse, Lokomotivførere i 1. Distrikt, Lokomotivfyrbødere i Kjøbenhavn, fra Afdelingerne i Roskilde, Helsingør, Falster, Kalundborg, Masnedesund, Korsør, Aarhus, Fredericia, Vandrup, Brande, Thisted, Struer, Frederikshavn, Viborg, Skanderborg o. m. fl. Faner fra Maskinafdelingen, Togpersonalet i Kh., Remisearbejderne, Postpakkemesterforeningen, Foreningen af Funktionærer ved danske Privatbaner og fra D. L. F. dannede Æresvagt ved Kisten.

I det store Følge saas Generaldirektøren, Direktørerne Andersen, Raben, Helper og Floor, Distriktschef Eir, Kontorcheferne Harhoff og Lunn, Maskiningeniørerne Schmidt, Capito og Hunderup og Repræsentanter for forskellige Organisationer og talrige Lokomotivførere og Lokomotivfyrbødere.

Pastor Falk-Rønne holdt en meget smuk Tale ved Baaren og fremhævede den afdødes trofaste og pligtopfyldende Gerning og udtalte bl. a., at det nu var oplyst, at han var uden Skyld i Ulykken.

Derefter sang Operasanger Jørn Nielsen „Den store hvide Flok“, hvorefter Lokomotivførere bar Kisten ud af Kirken til Rustvognen.

Jordfæstelsen fandt Sted paa Vestre Kirkegaard. Ved Graven bragte Rich. Lillie vor afholdte Kammerat et sidste Farvel, hvorefter Følget spredtes.

Lokomotivfyrbøder Carl Nielsen begravdes Søndag d. 9. November fra det store Kapel paa Bispebjerg Kirkegaard under overordentlig stor Deltagelse.

Kapellet kunde ikke nær rumme alle de Mennesker, der var mødt for at overvære Begravelsen, og flere Hundrede maatte blive udenfor.

Kisten var prydet med blegrøde Blomster og der saas signerede Kranse fra de samme Institutioner, som havde sendt Kranse til Høgholts Kiste.

Statsbanerne var repræsenteret ved Generaldirektør Andersen-Alstrup, Direktørerne Floor, Andersen, Helper og Raben, Kontorcheferne Harhoff og Lunn samt Maskiningeniørerne Schmidt og Capito.

Ved Baaren dannede Faner fra Dansk Jernbaneforbund, Maskinafdelingen, Togpersonalet, Postpakmestrene, Søfyrbøderne, Foreningen af Funktionærer ved danske Privatbaner og D. L. F. Æresvagter.

Pastor Ege fra Frederikskirken holdt en meget smuk Tale ved Baaren.

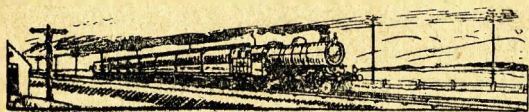
Lokomotivfyrbøderne bar derefter Afdøde til hans sidste Hvilested.

Rich. Lillie bragte ved Graven den afholdte Kammerat et sidste Farvel.

Lokomotivføreren Eftermæle.

Iltoget bruser over Skinnestrang,
 Jorden sitrer, bæver og drønner,
 Hjulene ruller med Tordenklang,
 Lokomotivet puster og stønner.
 Og paa den rygende Kæmpe,
 Som fremad stormer i rasende Hast,
 Staar Fører og Fyrbøder i Virksomhed sammen,
 Den lange Strækning, Sten efter Sten,
 Stationen er nær, og Tjenesten til Ende,
 De gnider fornøjet de runkne Hænder. —
 Paa en Gang bliver Udsigten spærret;
 Jærnhesten beskriver en skarpformet Bue,
 Medens den mod Signalmasten ruller;
 Dog her er Gennemkørselssignalet klart,
 Og videre gaar Farten med Vognenes Række
 Da pludselig lyder to høje Raab:
 „Stop! Stop! det gaar galt,“
 Lokomotivfører og Fyrbøder raaber det ud,
 En Tanke siger: „Spring af, Spring ud,“
 En anden siger: „Du bliver,“ og Hjertet bløder,
 Med fast besluttet Mine de bliver.
 Vor Pligt — vi opfylder, vi gør hvad vi kan,
 Føreren presser sig frem og drejer Styret,
 Krampagtig trækker han sin Bremse an,
 Og ser for Øjet kun en blodig Damp;
 Medens han med et dybttrukket Suk synker sammen
 En frygtelig Larm — han hører den ikke —
 Splintret er Toget og alt i Ruiner,
 Manden med Leen har grusomt mejet.
 De Døde ligger under Vognenes Dele,
 Mellem lemlæstede Kroppe, som stønner og klager.
 Omsider man deres Jamren bli'er vaer,
 Medfølede Mennesker opfrisker de Lidende,
 Som Skæbnens Gudinde saa haardt berørte.
 Men som de trøster, forbinder og svaler,
 Omringet af Mængden der trolig ser til,
 Bliver pludselig Skyldspørgsmaalet højt,
 Overalt det gærer, man begynder at trænges.
 „Hvor er Maskines Fører?“ det fra Mængden lyder,
 „Vi Ulykken kun ham kan lægge til Last!“
 „Lokomotivføreren har Skylden!“ gentoges atter,
 Og mod Maskinen man stormer i Hast.
 De søger og finder, men — farer tilbage,
 Og stirrer alle skrækslagne paa samme Sted.
 Der ligger han ligbleg med brustent Blik,
 Ham de forbandte som Ulykkens Kilde,
 Hans massakrerede og blodigede Legeme,
 Er som en eneste levende Klump.
 Han ringer efter Luft med skummende Mund,
 Og mumler i Rallen: „Farvel mine Kære,“
 I Stakler under Solens Lys, som nu det rammer,
 At jeg min sidste Pligt paa Jord maa standse, —
 Lev vel — jeg haaber — vi ses igen —.“
 Stemmen dør hen i en langvarig Krampe, —
 Et sagte Pust, en rullende Lyd, —
 Afslukket er Livets den sidste Glød, —
 Rundtom staaer Mængden nu ene tilbage, —
 Men alle dog er bleven saa sølsom i Sind,
 De indrømmer tilsidst og siger: „Han gjorde sin Pligt.“

Emil Alsberg.

Konflikten ved de nordjyske Privatbaner.

Lokomotiv- og Pudserpersonalet ved „De nordjyske Privatbaner“ standsede, i Henhold til Vedtagelse paa et Møde i Aalborg, Mandag d. 27. Oktober, Arbejdet. Strejken, der omfattede ca. 42 Mand ved følgende Baner: Aalborg—Nibe—Hvalpsund, Aalborg—Hadsund, Aalborg—Sæby—Frederikshavn og Aalborg—Fjerritslev, var foranlediget ved, at Banerne stillede sig afvisende overfor nogle af Personalet fremsatte Lønkrav.

Strejken blev dog kun af kort Varighed, idet Borgmester P. Hansen, Aalborg, straks, da han modtog Underretning om, at Strejken var traadt i Kraft, anmodede Repræsentanter for Banerne og de strejkende om en Konference, som resulterede i, at Strejken efter nogle Timers Forløb hævedes, og ved de fortsatte Forhandlinger opnaaedes som foreløbig Udligning, at Direktionen indgik paa at udbetale en Niendedel af det Beløb, som Statsbanernes Personale har oppebaaret som ekstra Dyrtidstillæg og som ekstraordinær Løn i Aarets første 9 Maaneder. Endvidere skal der forskudsvis udbetales 100 Kr. pr. Maaned til Lokomotivførere, 60 Kr. til Fyrbødere og 40 Kr. til Depotarbejderne. Disse Satser gælder indtil den endelige Overenskomst, der baseres paa disse Tal, er affattet.

Med de nævnte Beløb er Personalets Krav opfyldte, idet dette da er paa Højde med Statsbanernes Lønninger. Personalet har saaledes vundet en Sejr over Driftsbestyrer Rammeskov, der ved sin stejle Holdning overfor Personalet har været den direkte Aarsag til, at de tidligere førte Forhandlinger afbrødes uden Resultat; at Forhandlingerne nu fik ovennævnte Resultat, skyldes sikkert i nogen Grad, at Driftsbestyreren blev udelukket fra at deltage i disse.

En anden og ikke ubetydelig Aarsag til Konflikten maa sikkert søges i, at Driftsbestyreren har afskediget Formanden for „Forening af Funktionærer ved de danske Privatbaner“, Lokomotivfører Brix, Aalborg; men denne Afskedigelse vil nu blive behandlet ved en Forhandling mellem Foreningen og Banernes Direktion, og der kan vel ikke være Tvivl om, at Direktionen forstaa, at det vel kan være af Betydning at have en dygtig Driftsbestyrer, men at det ogsaa er af Betydning at bevare — Arbejdsroen.

Undgaaet Togsammenstød.

Samme Dag, som den frygtelige Katastrofe fandt Sted ved Vigerslev, skete et lignende Tilfælde mellem Sorø og Blokken ved Hus 54, idet Togene 2005 og 2007 var inde paa samme Blokmellemrum.

Tog 2005, som afgik fra Sorø Kl. 8,30 Fm., tabte paa Grund af Løvfald og Rimfrost en Del Tid gennem Skovene indtil Blokken ved 54. Tog 2007 holdt paa Sorø Station og ventede paa Afgang, og da der efter ca. $\frac{1}{2}$ Times Forløb endnu ikke var løst fra Blokposten afsendte Stationsforstanderen Toget, idet han gik ud fra, at der var noget i Vejen med Blokapparatet.

Lokomotivfører Hoffmann, der kørte Tog 2007, blev undervejs opmærksom paa, at Tog 2005 var foran og bragte sit Tog til Standning, saa at Uheld blev undgaaet.

Vi staar noget uforstaaende overfor Stationsforstanderens Ræsonnement, om at der skulde være noget i Vejen med Blokapparatet, thi dette, at der paa nævnte Banestykke er tabt en Del Tid er ikke noget ukendt, tværtimod, det hører til Dagens Orden paa denne Tid af Aaret, og dette ved Stationsforstanderen formentlig ogsaa godt.

En saadan Handling som den omtalte tyder paa en vis Ringeagt for Hensynet til Togenes Sikkerhed, vi haaber den er enestaaende og at den vil blive skarpt paatalt. Kan Lokomotivførerne ikke med nogenlunde Sikkerhed gaa ud fra, at Banen er fri, bliver det umuligt at køre.

Moderne Foreningsliv.

Fortsat.

HOVEDBESTYRELSEN INTIME.

Samtlige Medlemmer af Hovedbestyrelsen er forsamlede paa H. B.s Kontor efter et Møde i en Afdeling i en stor By og drøfter under tvangsfrie Former Mødets Forløb.

Formanden: »Tja, mine Herrer, den var ikke saa gunstig. Pokker forstaa, at de Mennesker ikke snart er tilfredse. Nu har vi møjsommeligt rejst Landet

rundt og lovet dem Guld og grønne Skove, Førere paa alle Rangermaskiner, en god Grundløn, en god Timebetaling, fuld Uniform og forede Støvler til at knappe i flansen og mange andre Gode, og blot fordi vi saa af Hensyn til vor kære radikale Regering maa slaa lidt af, saa raser disse Bolcheviker, saa Guderne maa sig forbarme.«

(Der høres en sagte Knurren).

1ste Hovedbestyrelsesmedlem: »Hvem er det, der har slæbt en Hund med herop?«

2det Hovedbestyrelsesmedlem: »Det er blot to af Lokfyrbødernes Repræsentanter, der er faldet i Søvn.«

Formanden (med et Suk): »Ja, saa synder de da ikke saa længe.«

Hovedkassereren (læser op af et Blad): »Genforingslaan faldet 2 pCt.!« (Stor Opstandelse).

Lokføernes Kredsformand: »Aa! det siger intet. Strejkestrætheden er nu saa stor overalt. Vor Kamporganisation er ogsaa træt af at kæmpe, lad os købe Fredsmærker for Kampfondet. (Livligt Bifald).

Redaktøren (har imidlertid været beskæftiget med at gennemgaa indsendte Artikler og stryge alt, som kan nedsætte Agtelsen for Lokmændene og lægger nu de gennemsete Artikler ned i Skrivebordsskuffen, hvorved han faar Fingrene i Klemme. Der undslipper ham et dæmpet:

Av, for Pokker!

Formanden (deltagende): Naa! er der nu igen en Artikel fra »Jyden«?»

Stor Larm høres udenfor. Alle Hovedbestyrelsens Medlemmer, paa de to nær, som sover, styrter til Vinduerne for at se, om det er Gb's Bolcheviker, der vil storme Kontoret. Det viser sig at være en Deputation af tilfredse Medlemmer fra Jylland med en Lokfyrbød til Ordfører, som har regnet ud, at hans Indtægt aarlig bliver 5200 plus fri Uniform, som han dog ikke er iført, der ønsker at overbringe H. B. deres Hyldest.

Lokfyrbødernes Kredsformand (holder med stor Salvelse en Prædiken for de Trofaste, hvorefter han afsides hvisker til H. B):

»Vi tager dem sgu ikke alvorligt!«

(Efter store Ovationer afmarcherer Deputationen. Enkelte af Deltagerne er dog lidt lange i Ansigtet, da de opdager, at der er indløbet en Regnefejl i deres Budget.)

Lokfyrbødernes Kredsformand: »Lader os være glade for vore rolige, taknemlige Jyder.«

De Øvrige (brister i en mægtig Latter, der delvis vækker de sovende). Den ene af disse, som er Medlem af Bladudvalget, udbrøder halvt i Søvn:

»Ja, lad os hellere gøre det til et Vittighedsblad.«

Den anden (som nu helt vaagen gnider Søvnens af Øjnene):

»Hovedbestyrelsen længe leve! ! !«

Tæppet falder.

Lurifaks.

Af en Samtale forinden Artiklen afsendes.

Lurifaks (selvbevidst): »Her skal du se en Artikel, jeg tænker mig at tilstille Redaktøren. Læs den igennem og sig mig din Mening.

Medlemmet (betænksomt efter at have læst Artiklen): »Ja, du den er saamænd meget morsom, men det kedelige er, at den slet ingen Forbindelse har med Sandheden.«

Lurifaks (ivrig): »Det kan godt være, men jeg synes at den har den Tendens, den skal have, og den falder godt i Traad med den Taktik, vi hitil har fulgt, at sværte Hovedbestyrelsen det mest mulige.

Medlemmet (betænkelig): »Se nu det, du skriver om »Jyden«, han har i det hele kun sendt Redaktøren en Artikel, og den er jo bleven optaget. Og er der i Grunden nogen der frygter »Jyden«?»

Lurifaks (indtrængende): »Det har du Ret i alt sammen, men du kan da forstaa, hvis man skal tale Sandhed om Hovedbestyrelsen og Redaktøren, kan man ikke komme til at rakke dem ned, og bare vi bliver ved paa den Maade, vi nu en Gang er begyndt paa, skal vi nok faa skabt Splittelse indenfor Rækkerne, der er saagu' altid nogle, der hopper paa Lim-pinden.

Medlemmet (stadig betænkelig): »Jeg er alligevel bange for, at vi bliver isoleret. Det ser noget betænkeligt ud, at du vil bebrejde Jyderne, at de slaar dem til Taals med Resultatet.

Lurifaks (sikker): »Skidt med det, den Gift, vi udsaar, den skal nok virke, der er jo intet, man daarligere kan væрге sig imod, end giftig Sladder. Derfor maa vi fortsætte, som vi har begyndt, og dertil er min Artikel vel egnet.

Medlemmet (overbevist): »Det er jeg enig med dig i, lad den saa bare gaa af.«

For Referatet indestaar

Skalk.

25 Aars Jubilæum.

Den 1. December kan Lokomotivfører C. A. Andersen, Bryggergade 11, Struer, fejrer 25 Aarsdagen for sin Ansættelse som Lokomotivmand.

Dødsfald.

C. A. M. S. Bjarnested.

Søndag den 26. Oktbr. afgik Lokomotivfyrbøder, Carl Bjarnested, Esbjerg, ved Døden efter 6 Dages heftig Lungebetændelse og Influenza, i en Alder af kun 27 Aar.

Bjarnesteds Bortgang var et smerteligt Tab for hans dybt fortvivlede Hustru og deres to smaa Piger, thi han var et Mønster af en god Ægtemand og en kærlig, god Fader.

Bjarnested hørte til dem der kan sige, at de ingen Uvenner har, hans Retsind og prægtige Humør skaffede ham Venner blandt Kolleger, Medansatte og de Mennesker han kom i Berøring med, ligesom han var afholdt af hans Overordnede, hvilket det talrige Følge beviste, der var mødt for at følge vor gode Kammerat fra Hjemmet til Banegaarden, hvorfra han førtes til Fredericia, hvorfra Begravelsen fandt Sted Søndag den 2. November fra den smukke og højtidelig smykkede Trinitatis Kirke som var fyldt til sidste Plads.

Efter at Salmen: „Altid frejdig naar Du gaar,“ var sunget talte Pastor Mannicke ud fra Ordene: „Aldrig ræd for Mørkets Magt, Stjernerne vil lyse.“ Efter den gribende Højtidelighed i Kirken bar seks uniformerede Lokomotivfyrbødere fra Esbjerg ham til Vognen der skulde føre ham til hans sidste Hvilested paa den nye Kirkegaard hvor Pastor Mannicke forrettede Jordpaakastelsen.

Lokomotivfyrbøder Hansen, Fredericia, bragte paa Es. og Fa. Afd. Vegne Bjarnested den sidste Hilsen, hvorefter det talrige Følge langsomt spredtes.

Agitationen i Sønderjylland.

Til
samtlige Ansatte ved Statsbanerne!

Efter over 50 Aars Undertrykkelse af de tyske Myndigheder stunder nu snart Dagen til, da vore Brødre sønden Aa

ved Stemmeafgivning skal afgøre deres Fremtidsskæbne. Det skal afgøres, hvorvidt det vil lykkes dem at naa det store Maal foruden 1ste ogsaa at drage 2^{den} Zone ind under det gamle Fædreland.

Vi kan ikke slippe Troen paa, at det vil lykkes, men dertil kræves store Ofre, og da der fra tysk Side stilles mægtige Pengemidler til Raadighed for den tyske Agitation, beder vi indtrængende vore Medansatte om at slutte sig til den Bevægelse, som for Tiden finder Sted her i Landet, ved at yde Bidrag til det store Oplysningsarbejde, der maa gøres i Sønderjylland for at naa Maalet.

Vi er overbevist om, at vore Medansatte vil yde Bidrag til denne gode Sag, og beder om, at Arbejdet ved Indsamling paa Administrationskontoter, Stationer o. s. v. maa blive varetaget af en stedlig Ansat, som har Sympati for Sagen.

Bidragene bedes indsendt til medundertegnede Assistent H. Ohmeyer, 1. Distrikt, Maskintjenesten, Kalvebod Brygge, København B., saavidt muligt samlet fra hvert Indsamlingssted.

Efter at Indsamlingen er afsluttet, vil Regnskabet blive aflagt gennem de forskellige Jernbane-Fagblade.

Aage Andersen,
Assistent,
Klampenborg.

G. Bentzon,
Godsekspeditor.

F. Capito,
Maskingeniør.

Carnø,
Extra-Ingénieur,
1. Distrikt

H. L. Christiansen
Assistent,
3. Distrikt.

H. Glausen,
Lokomotivmester,

Falcon,
Stationsforstander,
Hjørring.

N. C. Grunnet,
Stationsforstander,
Hedehusene.

E. O. Hansen,
Overportør,
Godsbanegaarden.

H. R. W. Hansen
Portør,
Godsbanegaarden.

Rolf Harboe,
Trafikinspektør.

I. C. Henriksen,
Togførers,
Aarhus.

Ibsen,
Stationsforstander,
Randers.

Kaj Jensen,
Assistent,
Togeksped. Godsbanegaarden.

L. C. Jensen,
Skibsfører,
Masnedøoverfarten.

I. I. Kubel,
Karetmager,
Centralværkstedet,
Kbhvn.

P. M. Kubel,
Karetmager,
Centralværkstedet,
Kbhvn.

O. Larsen
Materialforvalter.

C. A. Lillelund,
Lokomotivfører.

Søren Lund,
Konstruktør,
Maskinafdelingen, Kbhvn.

J. A. Møller,
Assistent,
1. Maskinsektion.

L. H. S. Møller
Assistent,
1. Trafiksektion.

A. Ohmeyer,
Kontrolør,
Generaldirektoratet.

H. Ohmeyer,
Assistent,
1. Distrikt.

C. Ovesen,
Overbanemester.

Will. Pedersen.
Lokomotivfyrbøder,
Korsør.

F. B. Petersen,
Stationsforstander,
Vamdrup.

P. V. Petersen,
Assistent,
Togeksp., Godsbaneg.

P. L. Poulsen,
Kontrolør,
2. Trafiksektion.

S. Qvist,
Assistent,
1. Distrikt

J. E. Rafn,
Assistent,
2. Distrikt

Rysgaard,
Stationsforstander,
Støvring.

P. Schmidt,
Lokomotivfører,
København.

A. F. Thomsen,
Remissesarbejder,
Godsbanegaarden.

J. P. Wønnening,
Kontorist,
2. Trafiksektion.

Vi kan medgive ovenstaaende Opfordring vor bedste
Anbefaling. Red.

Statsbanepersonalets					
Biblioteker.					
Nye Bøger.					
Nr.					
Sjæll.- Falst.	Jyll.- Fyn				
10527		Oxenham: Den lange Vej.	10572	8836	Reiffenstein-Hansen: Traaden fra den røde Gaard.
10528	8785	Keller: Klæder skaber Folk.	10573	8813	Buhl: Tobias og Judith.
10529	8792	Mirbeau: Abbed Julius.	10574	8811	Boesen: Bondefangeren.
10530	8770	Ayres: Husker du —?	10575		Dostojefskij: Djævlene.
10531		Hapstrøm: Kend Sønderjylland.	10576	8821	Jørgensen, G.: Reformationen i Danmark.
10532	8803	Tarkington: Penrod.	8931	u)	Pressens Magasin 13—18.
10533	8763	Fleuron: Skovene om København.	10577		Hallager: Biskop Knuds Bog om Pesten.
10534	8768	Winge: De fraskilte Fruers Klub.	10578	8818	Hansen, P. C. V.: Den hellige Lidenskab.
10535		Møller: Vilde Planter.	10579		Skram, H.: Regitze Barner.
10536	8800	Segercranty: Erotik.	10580	8824	Johansen, I.: Satan.
10537	8793	Marton: Spekulanten.	10581	8830	Mackenzie, C.: Karneval.
10538		Marsch: Kærlighedslænker.	10582		Jensen-Kofoed: Befolkningsforholdene.
10539		Rowlands: Det hemmelige Ægteskab.	10583		Kaptajn Lutkens Ophold i Berlin 1902—03 og 06—07.
10540	8791	Maies: Begær.	10584	8821	Jensen, H.: Djævlene.
10541	8776	Doyle: Den giftige Zone.	10585	8809	Aristofanes: Ridderne.
10542	8725	Erindringer fra Store Nordiske.	10586		Westenholz: Folkemængden i Bondestanden.
10543	8767	Dan; Mellem Brødre.	10587	8819	Hume: Den gaadefulde Dronning.
10544	8766	Beach; Banditterne.	10588	8823	Jessen: Frankrig og § 5.
10545	8806	Vorst; Mary Mareland.	10589	8831	Malling: Stærkere end Døden.
10546	8816	Fergusson: Mørkets Gerninger.	9859 b.	81956	Lassen, Niels: Erindringer II.
10547		Muderspach: I Ly af Sundheds Love.	10590	8832	Nielsen, A.: Et Aar.
10548	8726	Queux: De fire Ansigter.	10591	8847	Langwill, I.: Kun Anne Marie.
10549	8802	Strömberg: Styrmand Karlssons Kærester.	10592	8842	Anitas Ære.
10550	8774	Cross: Fem Nætter.	10593	8839	Danby: Det største i Verden.
10551	8769	Anker: Dødens Ring.	10594	8827	Kvaran: Guld.
10552	8775	Cutcheon: Hendes Granstarkhelt.	10595		Schmidt: Efter Waterloo.
10553	8779	Garvice: Fabrikspigens Kærlighed.	10596		Schuhte: Hjemligt Hedenskab.
10554	8794	Pachard: Rivalinder.	10597		Williams: Georg Williams Levned.
10555	8789	London: Den Natfødte.	10598		Taylor: Hudson Taylor.
10556	8782	Hiel: Et Alibi.	10599	8840	Dinesen: Skovriderens Døtre.
10557		Falkberget: Svarte Fjelde.	10600	a-c	Baadsgaard, A.: Udvalgte Fortællinger
10558		do. Urtidsnat.	10601	8820	Hyne: Kaptajn Kettle som kgl. Embedsmand.
10559	8790	Ludendorff: Mine Krigserindringer.	10602	8829	London: Meksicaneren.
10560		Bull: Mit Navn er Knoph.	10603	8817	Fleuron: Grum.
10561	8771	Bottomo: Mellem to Kvinder.	10604	8859	Vollquartz: Mormor Lillian.
10562	8773	Chamisso: Peter Schlemihl.	10605		Kielgast: Pigebørn udenlands.
10563	8805	Williamson: Den kvindelige Lynchaufrør.	10606	8858	Webster: Jerry gør Kur.
10564		Rørdam: Sønderjylland 1864—1919.	10607	8838	Williamson: Hendes Helt.
10565	a-b)	Bruun: Danmark I—II.	10608	8845	Tornay: Det gamle Hus.
10566	8826	Knudsen: Det store Mørke.	10609	8815	Conrad: Almayers Gæst.
10567		Lorenzen: Arveguld.	10298 b-c	8733 b.	Kinch: Sneskovlen brast II—III.
10568	8822	Jespersen, H.: I Statens Tjeneste.	10610		Saabye: Klokker og Kilder.
10569		Jensen, H.: Lars Bjørnbak.	10611	8843	Falk-Rønne: Lykkens Roser røde.
10570	6788	Barclay: Rosenkransen.	10612	8857	Hørlych: Karens Forlovelser.
10571	8814	Christensen, B.: Jagt-Erindringer.	10613	8833	Norman Hansen: Friluftsspil.
			10614	8856	Ayres: Uden for Nummer.
			10615	8837	Stiehler: Guld og Elskov.
			10616	8873	Doudney: Rubinhalsbaandet.
			10617	8863	Berg: Det danske Haandværks Historie.

- 10618 8852 Oppenheim: Skuespillerens Kærlighed.
 10619 Heine: Kærlighedsdigte.
 10620 8846 Viddeker: Rosamonds Drømme.
 10621 8889 Rubin: Kan Hukommelsen forbedres.
 10622 8850 Jensen, H.: Min sidste Bog.
 10623 8855 Vothe: Polarheksen.
 10624 8854 Thyregod: Mod Skumring.
 10625 8844 Tagore: Hungrige Stene.
 10626 a-b 8851 a-b Kyrre: M. Goldschmidt.
 10627 8853 Pratt: Kærlighed i Krigstid.
 10431 8899 Williamson: Et Krigsbryllup.
 10628 8860 Jensen, Thit: Den erotiske Hamster.
 10629 8885 Malling: Hjemmet paa Urfiva.
 10630 8878 Erichson: De stumme Legioner.
 10631 Bille Brahe: Prædikener for Kristne.
 10632 Hornbech: Langvejs fra.
 10633 8882 Korch: Fru Sara paa Enø.
 10634 8887 Meyrink: Golem.
 10635 8894 Søderberg: Den alvorlige Leg.
 10636 8896 Thoroddsen: Island.
 8940 p. 7235 f. Jørgensen, Johs.: Guds Kværn.
 10637 8879 Hjorth: Flagrende Kærlighed.
 10638 8870 Cainl: Forbrydelsens Slagskygger.
 10639 8884 Linch, Helge: Petersens Pensionat.
 10640 8890 Rørdam: Kristens Breve.
 10641 8883 Larsen, Anker: Bugten.
 10642 8897 Wadsley: Diana.
 10643 8877 Haugaard: Ann Dayot.
 10644 8886 May: Et Dødsridt.
 10645 8867 Brontë: Stormfulde Højder.
 10646 Rørdam: Engelske Kærlighedsdigte.
 10647 8880 Howalt: Livets Børn.
 10648 Feilberg: Giv aldrig tabt.
 10649 Hermann: Sumpen.
 10650 8866 Brodorsen: Regndryp.
 8666 c 7013 c Erslev: Billedkunstens Mestre. III.
 10651 3366 ee Erindringer af Pastorinde P. Petersen.

Støt vor Organisation i Ord og Gerning.

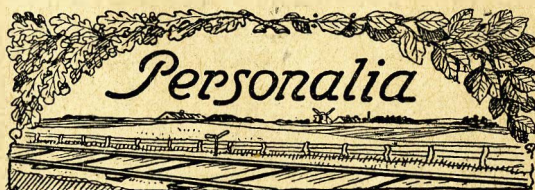
Hjertelig Tak

For al den kærlige Deltagelse, for al den Forstaaelse, der er vist os fra saa mange Sider ved vor kære Søn og Bfoder, Lokomotivfyrbøder Carl Nielsen Død og Begravelse, takkes hjerteligst.

De Efterladte.

Til Medlemslisten.

- Overført fra D. S. og M. F.
 Lokfyrb. P. C. Christensen, Kallundborg.
 — E. V. Agger, Thisted.
 — L. K. Larsen, Struer.
 — Th. A. Jensen, —

Afsked paa Grund af Svagelighed med Pension den 31. Januar 1920:
 Lokomotivfører T. J. Sørensen, Slagelse.

Tilladelse til at bytte Opholdssted og Funktion den 1. November 1919:
 Lokfyrb. A. P. Andersen, Struer, og
 — N. P. Jensen, Odesund Nord (Rangerfører).

Udnævnt til Lokomotivfyrbøder fra 1. November 1919:
 Haandværker H. G. M. P. Christensen, Struer, i Struer.

Forflyttelse efter Ansøgning fra 1. November 1919:
 Lokfyrb. N. K. Hansen, Vamdrup, til Aarhus H.
 — C. V. Vest, Brande, - " "
 — J. F. G. Nielsen, Kbh. G., - Kbh. H.
 — A. J. Nielsen, Brande, - Aarhus H.
 — C. P. Clemmensen, Kbh. G. - Aalborg.
 — K. M. Nielsen, Skanderborg - Randers.
 — K. J. Rost, Struer, - Kbh. G.
 — E. A. Møbius, Aalborg, - Aarhus H.
 — A. Halse, Struer, - Nyborg
 — T. A. Jensen, - Kallundborg
 — A. Holmtoft, - Fredericia og
 — H. E. Pedersen, -

Forflyttelse efter Ansøgning fra 1. December 1919:
 Lokfyrb. C. C. Larsen, Brande, til Nyborg og
 — A. T. Christiansen, Aalestrup -

Afgaaet ved Døden den 26. Oktober 1919:
 Lokfyrb. C. A. M. Bjarnested, Esbjerg

HAFNIA

Samlede Garantimidler pr. 1. Januar 1919
ca. 95 Millioner Kroner.
Samlet Forsikringsbestand pr. 1. Jan. 1919
ca. 350 Millioner Kroner.

Nørrebro Vinimport

ROBERT BERTHELSEN

Nørrebrogade 178.
Tlf. Taga 13 00

Stort Lager af 1ste Klasses Vine og Spirituosa. - Billigste Priser.

CAFE CARLSBERGHUS

ENGHAVEPLADS 25

LAURITS OLSEN

FORHEN CAFE YRSA

Spar 10 pCt. paa Glarmesterarbejde.

Køb deres Billeder og Fotografirammer i Glarmesterforretningen
Nørrebrogade 61, JOHS. HANSEN.

☉ Stort Udvalg - Billige Priser. ☉

Alt Glarmesterarbejde udføres - Alle Jernbanefunktionærer 10 pCt. Rabat.

Personbanegaardens Marketenderi.

F. L. Viltoft

anbefaler sig til det ærede Lokomotivpersonale.

Musikhuset Allegro

Nørrebrogade 163 - København L.
Gramofoner og alle Musikinstrumenter.
Jernbanefunktionærer 10 pCt.

GODTFRED MENTZEL

MØBELMAGASIN

NØRREBROGADE 200. - - Telefon Taga 270.

Stilfulde, solide MØBLER.

Moderate Priser.

Lempelige Vilkaar.

Største Udvalg paa Nørrebro!

E. L. WEIMANN & Co.

St. Strandstræde 9-11, 4. Tlf. 5871 - 10871.

Guld- og Sølvvarer en gros.

Intet Salg til Private.

Elektr. Bordlamper,

Kroner, Ampler etc.
i største Udvalg.

Lund & Lawerentz A/s.

Pilestræde 32.

Legetøjs-Jernbaner

i stort Udvalg

forefindes i

Basaren, Vesterbrogade 39.

- - Støt vore Annoncører. - -

C. B. Møller & Co's

Cigarer - Cigaretter

Cigarillos & Tobakker

faas hos d'Herrer Forhandlere samt

Østergade 1 & Østerbrogade 27

Tandlæge Frk. Sørensen

69, Istedgade 69,

Konsultation fra 10-7 Tlf. Vester 905 x

Hele Tandsæt fra 20 Kr.

Ældre Tænder omsættes billigt, Plombering og Tandudtrækning, Moderate Priser, Bedøvelse hver Dag Kl. 2,

Reparation udføres paa faa Timer, Jernbanefunktionærer indr. 5 pCt

C. Clausen & Co.

Stort Lager af Cigarer, Cigaretter, Piber og Stokke.
Østerbrogade 114.

Alfred Lilliestrand

Vinhandel

Saxogade 73 (ved Istedgade)
Telefon Vester 55 22 y.

Ryg

CREMO

Tobak.

Bageriet Hj. af Jagtvej

og Borups Alle, anbefaler sig med

1. Klasses Varer

til Jernbanefunktionærerne.

Ærbødigst Georg Johansen.

Annonce-Ekspeditioner:

For Kjøbenhavn: Chr. Hylver, Sommerstedgade 22,
Telefon Vester 4011.

For Provinsen: L. Rasmussen, Hans Tausensgd. 14, Odense.
Telefon 2288.

Udgaar 2 Gange maanedlig.

Redaktion: Vesterbrogade 98 a², Kjøbenhavn B.
Tlf. Vester 2895 v.

Abonnementspris: 2 Kr. 50 Øre aarlig.
Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.